

P9_TA(2024)0076

Sprawozdanie z realizacji unijnej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lutego 2024 r. w sprawie realizacji unijnej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 (2023/2082(INI))

(C/2024/6340)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka (EKPC) i powiązane orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC),
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE),
- uwzględniając wyrok TSUE z 5 czerwca 2018 r. w sprawie C-673/16,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), którą to konwencję Unia Europejska ratyfikowała 28 czerwca 2023 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka, Konwencję ONZ w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencję ONZ w sprawie eliminacji dyskryminacji rasowej oraz Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając zasady stosowania międzynarodowego prawa praw człowieka w stosunku do orientacji seksualnej oraz tożsamości płciowej (zasady z Yogyakarta),
- uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 września 2021 r. w sprawie praw osób LGBTIQ w UE ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z wdrażania strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025,
- uwzględniając swoją rezolucję z 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2021 r. w sprawie naruszeń prawa UE i praw obywateli LGBTIQ na Węgrzech w wyniku zmian prawnych wprowadzonych przez parlament węgierski ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 października 2022 r. w sprawie wzrostu liczby zbrodni popełnianych z nienawiści do osób LGBTIQ+ w całej Europie, w świetle niedawnego morderstwa homofobicznego na Słowacji ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 kwietnia 2023 r. w sprawie powszechnej dekryminalizacji homoseksualizmu w świetle ostatnich wydarzeń w Ugandzie ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 140.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0225.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0362.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0372.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0120.

- uwzględniając wniosek Komisji z 7 grudnia 2022 r. dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania orzeczeń i przyjmowania dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka (COM(2022)0695),
- uwzględniając badanie Dyrekcji Generalnej ds. Analiz Parlamentarnych z grudnia 2023 r. dotyczące wdrażania strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając przygotowane w 2022 r. przez Komisję unijną wytyczne dotyczące strategii i planów działania, aby promować równość osób LGBTIQ,
- uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2024/442 z dnia 24 stycznia 2024 r. w sprawie wniosku o rejestrację europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Zakaz praktyk konwersyjnych w Unii Europejskiej” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788 ⁽⁸⁾;
- uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy, a także załącznik 3 do tej decyzji,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0030/2024),
 - A. mając na uwadze, że prawa osób LGBTIQ+ są prawami podstawowymi i kluczowe znaczenie dla ich ochrony mają skuteczne mechanizmy kontroli i równowagi w odniesieniu do rządów prawa i demokracji w państwach członkowskich; mając na uwadze, że bezpieczeństwo i godność osób LGBTIQ+ to bezpieczeństwo i godność nas wszystkich;
 - B. mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w traktatach UE i Karcie oraz że należy zapewnić jego pełne poszanowanie;
 - C. mając na uwadze, że równość i ochrona mniejszości należą do wartości UE zapisanych w art. 2 TUE;
 - D. mając na uwadze, że jak stanowi art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich;
 - E. mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego i traktatów UE wszystkie państwa członkowskie podjęły zobowiązania i zadania związane z poszanowaniem, gwarantowaniem, ochroną oraz stosowaniem praw podstawowych;
 - F. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich poczyniono postępy w ochronie i promowaniu praw osób LGBTIQ+;
 - G. mając na uwadze, że w całej UE wciąż obecna jest dyskryminacja ze względu na faktyczną lub przypisywaną danej osobie orientację seksualną, tożsamość lub ekspresję płciową albo cechy płciowe (SOGIESC);
 - H. mając na uwadze, że wydarzenia w niektórych państwach członkowskich pokazały, iż postępów w zakresie praw osób LGBTIQ+ nie można uznać za dane raz na zawsze;
 - I. mając na uwadze, że w 2022 r. Komisja Europejska wraz z Parlamentem Europejskim i piętnastoma państwami członkowskimi wniosła do TSUE sprawę przeciwko Węgrom w związku z naruszeniami praw osób LGBTIQ;
 - J. mając na uwadze, że Łotwa powinna dołączyć do podgrupy ds. równouprawnienia osób LGBTIQ utworzonej w ramach Grupy Wysokiego Szczebla ds. Niedyskryminacji, Równouprawnienia i Różnorodności – jako ostatnie państwo członkowskie po niedawnym wyrażeniu zainteresowania przez Cypr – aby usprawnić realizację strategii na rzecz osób LGBTIQ we wszystkich państwach członkowskich;
 - K. mając na uwadze, że Parlament potępił, w najostrzejszy sposób, dyskryminujące przepisy, polityki i praktyki stosowane wobec osób LGBTIQ+, takie jak ugandyjska „ustawa przeciw homoseksualizmowi”;
 - L. mając na uwadze, że 30 listopada 2023 r. Sąd Najwyższy Rosji zakazał działalności „międzynarodowego ruchu LGBT”, uznając go za organizację ekstremistyczną; mając na uwadze, że ta decyzja stanowi zdecydowany atak na osoby LGBTIQ+ i obrońców praw człowieka w Rosji i znacząco wpłynie na ich sytuację; mając na uwadze, że nasiliło się nękanie i dyskryminacja osób LGBTIQ+ w Chinach, m.in. w internecie;
 - M. mając na uwadze, że w rocznym przeglądzie Międzynarodowego Stowarzyszenia Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Transseksualnych i Interseksualnych (ILGA) z 2023 r. udokumentowano najwyższą liczbę przypadków przemocy wobec osób LGBTIQ+ od 12 lat;

⁽⁷⁾ Badanie pt. „The LGBTIQ+ Equality Strategy 2020–2025 – Implementation overview” [Przegląd wdrażania strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Analiz Parlamentarnych, 2023.

⁽⁸⁾ Dz.U. L, 2024/442 z 5.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/442/oj.

- N. mając na uwadze, że rozwój retoryki przeciwnej prawom osób LGBTIQ+, w tym jej wykorzystywanie przez polityków wybranych w wyborach, przyczynił się do powstania środowiska wrogiego wobec osób LGBTIQ+ i obrońców ich praw;
- O. mając na uwadze, że budowa bezpiecznych, wolnych i inkluzywnych społeczeństw dla osób LGBTIQ+ oznacza zajęcie się wielorakimi, interseksjonalnymi przejawami dyskryminacji, wykluczenia i przemocy;
- P. mając na uwadze, że na całym świecie osoby LGBTIQ spotykają się z dyskryminacją i przemocą;
- Q. mając na uwadze, że Unia Europejska zobowiązała się promować i chronić prawa osób LGBTIQ+ na całym świecie;
- R. mając na uwadze, że wszelkie formy i przejawy nienawiści i nietolerancji, np. nawoływanie do nienawiści i przestępstw z nienawiści, są niezgodne z unijnymi wartościami ludzkiej godności, wolności, demokracji, równości, praworządności i poszanowania praw człowieka zapisanymi w art. 2 TUE;
- S. mając na uwadze, że tzw. praktyki konwersyjne mogą opierać się na różnych metodach, takich jak elektrowstrząsy, przyjmowanie hormonów lub rytuały egzorcyzmów, które mogą stanowić tortury; mając na uwadze, że według szacunków 2 % osób LGBTIQ+ w UE faktycznie poddano praktykom konwersyjnym, a 5 % zaproponowano konwersję, chociaż rzeczywiste liczby mogą być znacznie wyższe;
- T. mając na uwadze, że 27 listopada 2023 r. Komisji zgłoszono europejską inicjatywę obywatelską „Zakaz praktyk konwersyjnych w Unii Europejskiej”; mając na uwadze, że wzywa ona UE, by podjęła działania zmierzające do zaproponowania prawnie wiążącego zakazu stosowania praktyk konwersyjnych wobec unijnych obywateli LGBTIQ+; mając na uwadze, że 21 stycznia 2024 r. Komisja w pełni zarejestrowała tę inicjatywę;

Główne wnioski

1. pochwała strategię na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025, którą Komisja przyjęła 12 listopada 2020 r. (COM(2020)0698), oraz jej najnowsze sprawozdanie z postępów w realizacji tej strategii; odnotowuje zobowiązanie Komisji do wspierania państw członkowskich w realizacji strategii oraz wyraża głębokie zaniepokojenie różnicami w otwartości na strategię między państwami członkowskimi; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji Europejskiej na rzecz wspierania równości osób LGBTIQ+ we wszystkich dziedzinach uwzględnionych w strategii; ubolewa, że niektóre kluczowe działania pierwotnie przewidziane przez Komisję nie zostały dotychczas zrealizowane;
2. docenia postępy we wdrażaniu strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025, ale podkreśla, że faktyczna równość osób LGBTIQ+ w UE jest nadal daleka od rzeczywistości; wyraża zaniepokojenie z powodu dyskryminacji i przemocy wobec osób LGBTIQ+ w UE oraz wpływu tego rodzaju dyskryminacji i przemocy na możliwości korzystania w pełni z wolnego i godnego życia;
3. potępia fakt, że horyzontalna dyrektywa antydyskryminacyjna jest blokowana w Radzie od 2008 r.; uważa, że wszelkie aktualizacje tego wniosku proponowane przez Komisję muszą opierać się na stanowisku Parlamentu, odnosić się do dyskryminacji krzyżowej oraz wyraźnie zakazywać dyskryminacji z dowolnej kombinacji przyczyn wymienionych w Karcie; ubolewa, że Rada zignorowała te propozycje, i apeluje, aby włączyła je do swojego mandatu oraz podjęła wszelkie odpowiednie działania, by zwalczać dyskryminację w UE;
4. apeluje o włączenie wszystkich aspektów orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych do prawodawstwa antydyskryminacyjnego UE w oparciu o szeroką interpretację podstaw orientacji seksualnej i płci oraz zasadę równości kobiet i mężczyzn określoną w Traktatach; zauważa, że zagwarantuje to pewność prawa i kompleksowość ochrony osób LGBTIQ+;
5. podkreśla, że osoby LGBTIQ+ nieproporcjonalnie często dotyka bezdomność, ubóstwo i wykluczenie społeczno-gospodarcze; wyraża zaniepokojenie tym, jak skutki pandemii COVID-19, kryzys kosztów utrzymania, kryzys mieszkaniowy wpływają na życie osób LGBTIQ+; ponownie podkreśla, że mieszkanie jest prawem podstawowym;
6. ubolewa, że mimo unijnego prawa zabraniającego dyskryminacji ze względu na orientację seksualną w zatrudnieniu i pracy osoby LGBTIQ+ nadal napotykały przeszkody w dostępie do pracy, zwłaszcza godnej; uważa, że prawa osób LGBTIQ+ są prawami pracowniczymi;
7. podkreśla, że dyskryminacja ze względu na faktyczną lub postrzeganą orientację seksualną, tożsamość płciową, ekspresję płciową i płeć nadal ma znaczący wpływ na zdrowie fizyczne, psychiczne i seksualne oraz dobrostan osób LGBTIQ+; ubolewa, że osoby LGBTIQ+ w dalszym ciągu spotykają się z dyskryminacją w dostępie do opieki zdrowotnej; podkreśla, że dostęp do opieki zdrowotnej powinien być oferowany jako powszechna i dostępna usługa publiczna świadczona na czas;

8. podkreśla potrzebę inkluzywnej i bezpiecznej edukacji dla osób LGBTIQ+ we wszystkich państwach członkowskich, zwłaszcza dla młodzieży LGBTIQ+;
9. ubolewa, że w niektórych państwach członkowskich osoby LGBTIQ+ w dalszym ciągu spotykają się z dyskryminacją w dostępie do ochrony socjalnej, zabezpieczenia społecznego, dostaw towarów oraz innych sektorów lub usług;
10. ubolewa, że starsze osoby LGBTIQ+ są szczególnie dotknięte brakiem praw osób LGBTIQ+, co jeszcze bardziej pogłębia poczucie izolacji społecznej i zwiększa bariery w dostępie do kluczowych usług; podkreśla, że starsza populacja LGBTIQ+ jest często pomijana przy opracowywaniu polityki publicznej i projektów publicznych, w tym tych dostosowanych do osób LGBTIQ+; podkreśla, że starsza populacja LGBTIQ+ jest w nieproporcjonalnym stopniu dotknięta ubóstwem i brakiem dostępu do godnych warunków mieszkaniowych i odpowiednich sieci opieki; podkreśla, że europejska strefa wolności osób LGBTIQ nie może pozostawić w tyle nikogo;
11. podkreśla, że usługi opieki dla osób LGBTIQ+ muszą zawsze zapewniać godność, niezależność, autonomię, dobrostan i udział w życiu społecznym osób otrzymujących opiekę, w tym możliwość opieki domowej i środowiskowej;
12. zauważa, że osoby LGBTIQ+ w regionach wiejskich, peryferyjnych i najbardziej oddalonych stoją przed szczególnymi wyzwaniami i barierami w dostępie do kluczowych usług;
13. jest głęboko zaniepokojony sytuacją osób LGBTIQ+, które muszą korzystać z prawa do ubiegania się o azyl w Unii Europejskiej; wyraża zaniepokojenie faktem, iż osoby transpłciowe i interseksualne napotykać dodatkowe przeszkody, kiedy ubiegają się o azyl; podkreśla, że ważne jest uwzględnianie sytuacji osób LGBTIQ+ przy opracowywaniu unijnej polityki migracyjnej i azylowej;
14. wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem powszechności nawoływania do nienawiści, przestępstw z nienawiści i przemocy wobec osób LGBTIQ+, m.in. na platformach internetowych, gdzie rezultatem może być naruszenie prawa do prywatności osób przeglądających treści dotyczące kwestii LGBTIQ; przypomina o potrzebie prewencyjnej i ochronnej polityki publicznej w odniesieniu do motywowanego nienawiścią nawoływania do nienawiści, przestępstw z nienawiści i przemocy wobec osób LGBTIQ+; dostrzega, że przypadki nawoływania do nienawiści i przestępstw wobec osób LGBTIQ+ są zgłaszane zbyt rzadko, ponieważ ofiary nie wierzą, że władze publiczne będą zajmować się takimi przestępstwami;
15. potępia fakt, że wraz z rozwojem skrajnie prawicowych sił politycznych nasiliła się stygmatyzacja, prześladowania i nękanie osób LGBTIQ+ oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego i aktywistów walczących o prawa tych osób; potępia coraz częstsze traktowanie społeczności LGBTIQ+ jako kozła ofiarnego oraz szkodliwe określanie upowszechniania praw osób LGBTIQ+ mianem „ideologii”;
16. podkreśla, że Unia musi podejmować kwestię sytuacji osób LGBTIQ+ w oficjalnych negocjacjach z krajami kandydującymi oraz wspierać wszystkie kraje objęte procesem rozszerzenia w likwidacji luk prawnych i zapewnianiu podstawowych praw osób LGBTIQ+;
17. nalega, że UE musi mieć wspólne podejście do prawnego uznawania małżeństw i związków partnerskich osób tej samej płci oraz tęczy rodziców, w tym rodziców transpłciowych, oraz do prawnego uzgodnienia płci, aby jak najlepiej zabezpieczać interesy dzieci zgodnie z orzecznictwem TSUE i ETPC;
18. podkreśla wyzwania, przed którymi stoją osoby transpłciowe, niebinarne i interseksualne w UE, zwłaszcza wyzwania związane z ich statusem społeczno-ekonomicznym i socjodemograficznym; podkreśla, że brak procedur prawnego uzgodnienia płci w państwach członkowskich oraz bariery w dostępie do tych procedur naruszają prawa osób transpłciowych, niebinarnych i interseksualnych w całej Unii i stoją na drodze ich aspiracjom;
19. zwraca uwagę, że tęczy rodziny mają prawo do swobodnego przemieszczania się po UE, a dzieci z tęczy rodzin nie powinny być dyskryminowane przy nabywaniu unijnego obywatelstwa;
20. niepokoi się, że technologia rozpoznawania twarzy i profilowania może stwarzać większe ryzyko dla osób LGBTIQ+, zwłaszcza osób transpłciowych, niebinarnych i interseksualnych;
21. ubolewa nad brakiem spójnego oglądu finansowania UE na rzecz równości osób LGBTIQ+ w ramach różnych programów wspierających strategię;
22. zaznacza, że Komisja powinna pilnie zapewnić dostęp do finansowania organizacjom społeczeństwa obywatelskiego działającym w Unii i w państwach trzecich na rzecz praw człowieka przysługujących osobom LGBTIQ+; zauważa, że odpowiednie i elastyczne finansowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego opowiadających się za prawami osób LGBTIQ+ jest niezbędnym warunkiem umożliwiającym ochronę i propagowanie praw osób LGBTIQ+ w Unii Europejskiej i w państwach trzecich;

23. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy UE ukierunkowane na ochronę obrońców praw człowieka osób LGBTIQ+ i ułatwianie im działania na rzecz obrony praw podstawowych; podkreśla, że UE musi w dalszym ciągu zwalczać stygmatyzację, zastraszanie i nękanie obrońców praw człowieka osób LGBTIQ+ na całym świecie; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie Komisji dla działaczy na rzecz osób LGBTIQ+ w Ukrainie, zwłaszcza w trybie „bezpośredniego udzielania” od początku rosyjskiej inwazji i wojny napastniczej przeciwko Ukrainie;
24. przypomina, że europejska pomoc humanitarna powinna uwzględniać aspekt płci, wiek, ochronę i kwestie LGBTIQ+, brać pod uwagę interseksjonalność jako zasadę przekrojową, a także być zgodna z zasadami humanitarnymi;
25. podkreśla, że w zakresie ochrony praw podstawowych UE nie może pozostawiać nikogo samemu sobie;

Zalecenia

26. wzywa UE i państwa członkowskie do dopilnowania, by prawa osób LGBTIQ+ rzeczywiście uwzględniano we wszystkich obszarach polityki Unii; apeluje, aby w strategiach politycznych uwzględniano przyczyny dyskryminacji wielokrotnej i krzyżowej, które mogą wynikać między innymi ze statusu społeczno-ekonomicznego, wieku, rasy, religii, faktycznej lub postrzeganej orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych lub niepełnosprawności; apeluje, aby w ramach polityki uwzględniano szczególnie kontekst regionów wiejskich, peryferyjnych i najbardziej oddalonych;
27. wzywa UE i państwa członkowskie, aby w unijnym prawodawstwie antydyskryminacyjnym uznały SOGIESC za jedną z podstaw dyskryminacji, zgodnie z mandatem Parlamentu co do wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie norm dotyczących organów ds. równości⁽⁹⁾;
28. wzywa UE i państwa członkowskie, by angażowały osoby LGBTIQ+ w kształtowanie polityki, m.in. w opracowywanie i realizację polityki społeczno-gospodarczej, mieszkaniowej i edukacyjnej; wzywa państwa członkowskie do rozwiązania kryzysu kosztów utrzymania i kryzysu mieszkaniowego, m.in. przez określenie konkretnych środków dla osób LGBTIQ+;
29. wzywa państwa członkowskie, by wdrożyły dyrektywę w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy;
30. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania orzeczeń i przyjmowania dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka, aby chronić prawa wszystkich dzieci przez zagwarantowanie, że więzi rodzicielskie, zwłaszcza w przypadku rodziców tej samej płci, uznane w jednym państwie członkowskim, będą uznawane we wszystkich państwach członkowskich UE; zwraca się do Komisji o zbadanie potencjału innych podstaw prawnych w Traktatach, zwłaszcza art. 19 i 21 TFUE, aby zagwarantować, że wszystkie państwa członkowskie będą w pełni i bezwarunkowo uznawały małżeństwa, związki partnerskie, rodzicielstwo i życie rodzinne osób LGBTIQ+ bez dyskryminacji i przeszkód dla swobodnego przemieszczania się;
31. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji z 15 lipca 2021 r. o wytoczeniu powództwa przeciwko państwom członkowskim w związku z naruszeniami praw podstawowych osób LGBTIQ+; wzywa Komisję, by dalej ściśle monitorowała, jak państwa członkowskie wdrażają prawo UE, oraz by wszczyniała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w przypadkach naruszenia praw podstawowych osób LGBTIQ+ na podstawie art. 2 TUE, Karty praw podstawowych lub prawa wtórnego, w zależności od przypadku; wzywa Komisję, by systematycznie stosowała postępowania przyspieszone i składała do TSUE wnioski o zastosowanie środków tymczasowych;
32. wzywa Komisję, by pilnowała, aby państwa członkowskie przestrzegały wyroków TSUE i ETPC, a gdy nie będą się do nich stosować – aby podejmowała działania na mocy art. 260 ust. 2 TFUE i rozporządzenia w sprawie warunkowości, zwłaszcza w kwestiach dotyczących osób LGBTIQ+ i tęczy rodzin podróżujących po UE;

⁽⁹⁾ Wniosek Komisji z 7 grudnia 2022 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm dotyczących organów ds. równości w dziedzinie równego traktowania i równości szans kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i pracy oraz uchylającej art. 20 dyrektywy 2006/54/WE i art. 11 dyrektywy 2010/41/UE (COM(2022)0688).

33. wzywa wszystkie państwa członkowskie do przestrzegania unijnych wytycznych dotyczących strategii i planów działania, aby promować równość osób LGBTIQ⁽¹⁰⁾, przygotowanych przez podgrupę ds. równouprawnienia osób LGBTIQ;
34. apeluje do państw członkowskich, by rozszerzyły zakres usług opieki zdrowotnej tak, aby osoby LGBTIQ+ mogły korzystać z istotnej dla siebie opieki, związanej m.in. ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz z technologii w tym zakresie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by przyjęły środki służące zwalczaniu dyskryminacji osób LGBTIQ+ w sektorze opieki zdrowotnej;
35. wzywa państwa członkowskie, by przeznaczały większe środki na usługi dla ofiar przemocy ze względu na płeć oraz wspierały ofiary będące osobami LGBTIQ+, w szczególności te będące kobietami, z uwzględnieniem ich specjalnych potrzeb i doświadczeń;
36. przypomina, że należy zagwarantować, by technologie rozpoznawania twarzy i profilowania opierały się na zasadach przejrzystości, wytłumaczalności, sprawiedliwości i rozliczalności, aby przeciwdziałać uprzedzeniom i zagrożeniom dla osób LGBTIQ+;
37. apeluje do UE, aby dawała osobom LGBTIQ+, zwłaszcza z państw trzecich klasyfikowanych jako kraje bezpieczne, możliwość uzyskania azylu;
38. wzywa Komisję, by zapewniła wsparcie na rzecz równości osób LGBTIQ+ w działaniu w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, zgodnie z zapowiedzią w strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025, oraz by uwzględniła to wsparcie w programie prac na lata 2023–2025;
39. wzywa Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA), aby szybko ukończyła prace nad praktycznymi wytycznymi dla osób składających wnioski związane z SOGIESC, a państwa członkowskie, by następnie stosowały się do tych wytycznych;
40. wzywa Komisję, by monitorowała skutki i finansowała organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz projekty naukowe badające ruch antygenderowy, aby skutecznie na niego odpowiedzieć;
41. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy opracowywaniu polityki i programów wspierających osoby LGBTIQ+ w Europie i na świecie opierały się na empirycznej i systematycznej wiedzy zgromadzonej przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i pracowników naukowych;
42. wzywa Unię i państwa członkowskie do uznania faktycznej lub postrzeganej orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych za przyczyny uprzedzeń; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by rozwiązały problem nawoływania do nienawiści, przestępstw z nienawiści i przemocy motywowanych uprzedzeniami ze względu na SOGIESC, także w internecie; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji mającą na celu rozszerzenie wykazu czynów zabronionych w UE zawartego w art. 83 ust. 1 TFUE o nawoływanie do nienawiści i przestępstwa z nienawiści, co pozwoli ustanowić minimalne zasady dotyczące definicji przestępstw i sankcji mających zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich UE; podkreśla potrzebę zapewnienia, aby prawo karne UE pozwalało na zdecydowaną reakcję na nawoływanie do nienawiści i przestępstwa z nienawiści; wyraża głębokie ubolewanie, że choć od opublikowania komunikatu Komisji upłynęły już niemal dwa lata, Rada nie poczyniła żadnych postępów w tej sprawie, podczas gdy była w stanie szybko rozszerzyć wykaz europrzestępstw do innych celów; ubolewa nad taką beczynnością w sytuacji, kiedy odnotowuje się coraz więcej przypadków nawoływania do nienawiści i przestępstw z nienawiści; ponownie apeluje do Rady, by niestrudzenie dążyła do konsensusu, aby Komisja mogła rozpocząć drugi etap procedury;
43. wzywa Komisję, by poczyniła postępy w realizacji programu prac, który służy podnoszeniu świadomości i zachęcaniu do zgłaszania przestępstw z nienawiści motywowanych uprzedzeniami ze względu na SOGIESC; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły policji i funkcjonariuszom wymiaru sprawiedliwości szkolenie z kwestii LGBTIQ+, by mogli lepiej wspierać osoby LGBTIQ+ oraz odpowiednio prowadzić dochodzenia w sprawie przestępstw z nienawiści i je ścigać;
44. wzywa Komisję, aby zbadała unijne ramy prawne i możliwe sposoby przeciwdziałania praktykom konwersyjnym i zakazania ich na szczeblu UE, a także aby nakłoniła państwa członkowskie do zakazania praktyk konwersyjnych ze względu na SOGIESC;

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

45. z zadowoleniem przyjmuje, jako pierwszy krok, fakt, że Komisja formalnie zarejestrowała europejską inicjatywę obywatelską „Zakaz praktyk konwersyjnych w Unii Europejskiej”, ponieważ oznacza to, że istnieją podstawy prawne na szczeblu europejskim do podjęcia działań w tej kwestii; wyraża pełne poparcie dla tej inicjatywy; wzywa Komisję do podjęcia działań i zaproponowania aktów prawnych w oparciu o traktaty i rozporządzenie w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej ⁽¹⁾;
46. wzywa do wprowadzenia zakazu okaleczania narządów płciowych, w szczególności narządów płciowych osób interseksualnych i żeńskich narządów płciowych;
47. wzywa państwa członkowskie, by dalej dzieliły się najlepszymi praktykami ochrony praw podstawowych interseksualnych dzieci;
48. wzywa do wprowadzenia zakazu przymusowej aborcji i przymusowej sterylizacji; podkreśla znaczenie prawa do samostanowienia, autonomii oraz zdrowia fizycznego i psychicznego osób LGBTIQ+; podkreśla, że stanowisko Parlamentu wobec wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej obejmuje dodanie do europejskich przestępstw okaleczania żeńskich narządów płciowych, okaleczania narządów płciowych osób interseksualnych i przymusowej sterylizacji;
49. wzywa państwa członkowskie do uznania małżeństw i rodzicielstwa osób tej samej płci, aby pary te mogły korzystać z praw wynikających z przepisów UE, zgodnie z wymogami TSUE;
50. wzywa państwa członkowskie, aby przy wsparciu Komisji wprowadziły przejrzyste przepisy i procedury dotyczące prawnego uzgodnienia płci;
51. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by promowały bezpieczne środowiska sprzyjające włączeniu społecznemu w edukacji, kulturze, sporcie i innych sektorach;
52. wzywa państwa członkowskie, by podjęły dalsze kroki, aby zagwarantować równe prawa osobom LGBTIQ+ z niepełnosprawnościami przez jednoznaczną ochronę przed dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową, która jest potrzebna we wszystkich obszarach życia, np. w dziedzinie zatrudnienia, mieszkalnictwa, edukacji, mieszkalnictwa publicznego i kredytów;
53. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia zaleceń Rady w sprawie dróg do sukcesu szkolnego, a zwłaszcza do uwzględnienia środków przeciwdziałania dyskryminacji osób LGBTIQ+, w szczególności młodzieży LGBTIQ+, by zagwarantować bezpieczną i inkluzywną edukację;
54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania działań mających na celu rozwiązanie problemu nękania dzieci i młodych osób LGBTIQ+ i znęcania się nad nimi w szkołach oraz do zwiększenia świadomości istnienia tych przypadków; podkreśla, że takie sytuacje przyczyniają się do wykluczenia społecznego;
55. wzywa Komisję do rozszerzenia finansowania programu Erasmus+ w ramach tematu „Promowanie równości osób LGBT+” przez aktywne działania komunikacyjne we współpracy z organami krajowymi;
56. wzywa UE, by stanowiła przykład i była liderem w propagowaniu praw osób LGBTIQ+ na całym świecie, zgodnie ze swoimi wytycznymi dotyczącymi praw człowieka w zakresie niedyskryminacji w działaniach zewnętrznych;
57. wzywa Komisję do powołania specjalnego przedstawiciela ds. równości osób LGBTIQ+ w Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, aby zapewnić horyzontalną realizację strategii na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2020–2025 za granicą;
58. wyraża zaniepokojenie stanem praw osób LGBTIQ+ na świecie; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), by wykorzystywały politykę rozwoju do egzekwowania reform w krajach rozwijających się, do eliminowania utrudnień w uznawaniu i ochronie tych praw oraz do zapewniania praw osobom LGBTIQ+;
59. wzywa Komisję do dopilnowania, by osoby LGBTIQ+ otrzymywały wsparcie w ramach instrumentów budżetowych i finansowych, a także szerszych programów pomocy rozwojowej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 55).

60. wzywa Komisję do wspierania krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących we wdrażaniu prawodawstwa UE, w tym w dziedzinie praw osób LGBTIQ+, oraz do monitorowania ich postępów;
61. wzywa Komisję, by dalej zwiększała możliwości uzyskania ponownego dofinansowania i zapewniała elastyczne finansowanie oraz umożliwiała małym, oddolnym i nieformalnym obrońcom praw człowieka oraz innym podmiotom społeczeństwa obywatelskiego działającym na rzecz upowszechniania praw osób LGBTIQ+ dostęp do takiego finansowania w UE i w państwach trzecich, zgodnie z prawem Unii;
62. wzywa Komisję, by dalej starała się ulepszać swoje sposoby informowania o tym, jak można uzyskać środki na upowszechnianie równości osób LGBTIQ+, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których negatywnie reagowano na jej upowszechnianie;
63. wzywa Komisję do dopilnowania, aby państwa członkowskie zarządzały funduszami UE zgodnie z Kartą, w tym prawem do niedyskryminacji, jak wynika z horyzontalnego „warunku podstawowego” ustanowionego na mocy rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów⁽¹²⁾; podkreśla, że Komisja nie może zwrócić żadnych wydatków, dopóki nie zostaną spełnione obowiązujące warunki podstawowe;
64. wzywa UE, by dalej zwalczała stygmatyzację i nękanie obrońców praw osób LGBTIQ+ i chroniła obrońców tych praw z państw trzecich; apeluje, by UE rozszerzyła takie mechanizmy na obrońców praw człowieka w UE i umożliwiła ochronę obrońców praw człowieka osób LGBTIQ+ w państwach członkowskich;
65. wzywa UE, by rozszerzyła taką ochronę na obrońców praw człowieka w państwach członkowskich UE;
66. wzywa Komisję, aby zintensyfikowała gromadzenie danych na temat dyskryminacji ze względu na SOGIESC oraz wykorzystywała te dane do kształtowania inkluzywnej polityki publicznej dostosowanej do potrzeb osób LGBTIQ+ i wspierała państwa członkowskie w korzystaniu z tych danych;
67. wzywa wszystkie państwa członkowskie do samodzielnej oceny własnych postępów w realizacji strategii na rzecz osób LGBTIQ+ i przekazania jej wyników Komisji i Parlamentowi;
68. wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia krajowych planów działania i strategii na rzecz osób LGBTIQ+ do 2025 r.;
69. wzywa Komisję Europejską, by opracowała nową strategię na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2025–2030, która będzie opierać się na zdecydowanych zobowiązaniach i odzwierciedlać postanowienia Karty, apele i oczekiwania Parlamentu Europejskiego, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i osób LGBTIQ+ w Europie i na świecie; zwraca się do Komisji, by przedstawiła harmonogram realizacji strategii na rzecz równości osób LGBTIQ+ przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2024 r.;
70. wzywa Komisję do dopilnowania, by u podstaw następnej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ+ stał silniejszy komponent i aby towarzyszył jej ukierunkowany na cele plan wdrażania, silna struktura na rzecz włączenia do głównego nurtu polityki zapewniająca uwzględnienie praw osób LGBTIQ+ we wszystkich politykach UE – co dotyczyłoby wszystkich aspektów orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych – oraz przydział zasobów; wzywa ją, by stworzyła przy tym harmonogram i cele pośrednie obejmujące monitorowanie, ocenę, rozliczalność i uczenie się, w tym konsultacje z organizacjami LGBTIQ+; wzywa ponadto Komisję, by zwróciła szczególną uwagę na grupy znajdujące się w trudnej sytuacji, takie jak dzieci i młodzież LGBTIQ+;
71. wzywa Komisję, by w następnej kadencji zapewniła powołanie komisarza ds. równości i różnorodności;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wspierania Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

72. zachęca do powołania w Komisji Europejskiej koordynatora ds. praw osób LGBTIQ+;

◦
◦ ◦

73. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm, parlamentóm – w tym parlamentóm na poziomie niższym niż krajowy – oraz lokalnym władzóm państw członkowskich i krajów kandydujących.
